

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/113/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716203676
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2716203676.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Terézie Mecelovej v spore žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31575951, proti žalovanému: N. S., nar. XX. I. XXXX, trvalo bytom G., o zaplatenie 1.076,21 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Skalica z 23. januára 2019 č. k. 3Csp/5/2016-245, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalobu zamietol a II. žalovanému oproti žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 180 CSP (zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov); § 261 ods. 6 písm. d/, § 497, § 502 ods. 1 vety prvej, § 503 ods. 1, § 708 ods. 1 a 2, § 709 ods. 1, § 710, § 711 ods. 1 a 2, § 712 ods. 1 a 2, § 713 ods. 1 a 2, § 714 ods. 1 a 2, § 715 ods. 1 až 5 Obch. z. (zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov); § 52 ods. 1 až 4, § 54 ods. 1 a 2, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 O. z. (zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov); § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O. z.; § 9 ods. 1, ods. 2 písm. i/, § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a/ a b/, § 18 ods. 1 ZoSÚ (zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom do 30.11.2011).

Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa žalobou, podanou na súd prvej inštancie 11.7.2016, domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 1.076,21 eur s úrokom vo výške 28% ročne zo sumy 1.076,21 eur od 15.8.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobu zdôvodnila skutkovo a právne tým, že 7.6.2010 uzatvorila so žalovaným Zmluvu č. 2619716001, na základe ktorej pre žalovaného zriadila a viedla bežný účet č. G XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Podľa zmluvy sa táto spravuje aj znením obchodných podmienok banky pre jednotlivé produkty a VOP, pričom žalovaný sa s ich znením pred podpisom riadne oboznámil, čo potvrdil svojim podpisom. Podľa bodu 3.8 VOP klient je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobkyňa zatvorila účet žalovaného č. G XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, o čom informovala žalovaného posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobkyňa pred zatvorením účtu vykonala

dňa 14.8.2015 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte žalovaného previedla na svoj vnútorný pohľadávkový účet č. G XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX- táto transakcia má spravidla popis Bezhotovostný prevod Vyrovnanie zostatku zatv. účtu alebo Prevedenie dlhu klienta, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovaného. V súlade s bodom 3.12 VOP v spojení s výveskou úrokových sadziieb je istina pohľadávky (nepovolené prečerpanie účtu) úročená úrokom 28% ročne. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Vychádzal zo zisteného skutkového stavu veci, podľa ktorého zo Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo 7.6.2010 zistil, že jej stranami sú Dexia banka Slovensko, a.s. (predchádzajúci názov žalobkyne) a žalovaný, v zmluve sa uvádza, že strany ju uzatvárajú podľa § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obch.z., podľa čl. I. s obsahom, ktorým je zmluva o zriadení účtu, typ účtu rastový osobný účet, spôsobom poplatkovania je Balík Výhoda, frekvencia výpisov mesačne a výpisy sa zasielajú na adresu bydliska žalovaného T. XX, G. poštou. Žalovaný je majiteľom účtu a navrhuje uzatvorenie zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty s denným limitom 500 eur. Podľa čl. I. bod 3 zmluvy obsahom zmluvy nie je zmluva o poskytovaní služby elektronického bankovníctva, v tejto časti je krížikom označené „nie“. Podľa čl. I. bod 4 zmluvy obsahom zmluvy nie je návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte, v tejto časti je krížikom označené „nie“. Podľa článku II. bod 2 zmluvy písomný návrh žalovaného predstavuje neodvolateľný návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní produktu/služby, v prípade prijatia bankou sa stane súčasťou Zmluvy o poskytovaní produktu/služby. V článku II. nazvanom poskytovanie ďalších produktov a služieb, bod 1. zmluvy je majiteľ účtu oprávnený kedykoľvek počas platnosti zmluvy požiadať o poskytovanie ďalšieho produktu služby, napr. vydanie ďalšej PK, zriadenie ďalšej služby elektronického bankovníctva, na formulári banky pre príslušný produkt. Podľa článku II v bode 3 a 4 Zmluva o poskytovaní produktu/služby, ktorá podľa zákona nemusí byť uzatvorená v písomnej forme, bude platne a účinne uzatvorená už momentom zriadenia ďalšieho produktu/služby t.j. konkludentným úkonom banky v súlade s § 275 ods. 4 Obch.z.. Zmluva o poskytovaní produktu/služby, ktorá podľa zákona musí byť uzatvorená v písomnej forme, bude platne a účinne uzatvorená až momentom doručenia oznámenia o zriadení akoukoľvek formou majiteľovi účtu podľa čl. VI bod 1 zmluvy t.j. písomným prijatím návrhu zmluvy bankou v súlade s § 46 ods. 2 O.z.. Podľa čl. III. zmluvy - Zmena poskytovaných produktov, bod 1. je majiteľ účtu oprávnený kedykoľvek počas platnosti zmluvy požiadať o zmenu poskytovaných produktov/služieb, napr. zmeny limitu PK/zmena nastavenia služby elektronického bankovníctva na formulári banky pre príslušný produkt, pokiaľ to banka umožňuje. Podľa III. bod 2 žiadosť o zmenu je neodvolateľným návrhom majiteľa účtu na uzatvorenie Dodatku k príslušnej zmluve obsiahnutej v čl. I zmluvy, ktorý sa v prípade prijatia žiadosti o zmenu bankou stane dodatkom k príslušnej zmluve. Podľa čl. IV. strany sú oprávnené kedykoľvek počas platnosti zmluvy písomne produkt/službu vypovedať, napr. zrušiť účet, zrušiť službu elektronického bankovníctva v súlade s podmienkami a výpovednými lehotami podľa obchodných podmienok pre príslušný produkt/službu s podmienkou, že majiteľovi účtu zostane aj po výpovedi zriadený minimálne jeden účet. Výpoveď podáva majiteľ účtu na formulári banky. Podľa čl. V. zmluvy /Trvanie a ukončenie zmluvy/, bod 1 zmluva je uzavretá na dobu neurčitú, bod 2 strany sú oprávnené kedykoľvek písomne zmluvu vypovedať s účinnosťou dňom uplynutia najdlhšej výpovednej lehoty pre produkt/službu podľa obchodných podmienok pre príslušný produkt/službu, majiteľ účtu podáva výpoveď na formulári banky. Podľa čl. VI. bod 1 zriadenie, zmenu produktu služby banka oznámi majiteľovi účtu písomným podpisom návrhu v pobočke banky, písomnou alebo elektronickou formou prostredníctvom elektronického komunikačného zariadenia, napríklad služba -e-Banka, SMS, e-mail. Odmietnutie banka oznámi rovnakou formou, ktorú majiteľ účtu použil pre podanie návrhu. Podľa VI. bod 4 za poskytovanie produktov/služieb je banka oprávnená zúčtovať poplatky podľa sadzobníka poplatkov Dexia banky Slovensko, a.s. v platnom znení a všetky poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Žalobkyňa ako dôkaz predložila sadzobník poplatkov účinný k 4.1.2010, k 1.7.2012 a k 1.7.2016. Sadzobníky poplatkov účinné k 1.7.2012 a k 1.7.2016 nie je možné priradiť k zmluve o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorá bola uzatvorená dňa 7.6.2010. Ktorý z predložených sadzobníkov žalobkyňa podľa žaloby považuje za „aktuálny“ vo vzťahu k zmluve sa súd zo žaloby nedozvedel, chýba k tomu akékoľvek tvrdenie žalobkyne v žalobe, z ktorých dôvodov súd uvedené sadzobníky v konaní nebral ako dôkaz do úvahy. Žalobkyňa súdu predložila Úrokové sadzby produktov účinné k 1.1.2013, k 1.3.2015 a k 6.7.2016, ktoré nemožno priradiť k zmluve o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorá bola uzatvorená dňa 7.6.2010, a preto súd uvedené Úrokové sadzby v konaní nebral ako dôkaz do úvahy. Z Návrhu klienta na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte z 9.11.2010 súd zistil, že je podpísaný dňa

9.11.2010 žalovaným, na konci návrhu je dátumová pečiatka žalobkyne, že návrh jej došiel 9.11.2010. V návrhu je záväzok banky, že zriadi klientovi - žalovanému službu Povolené prečerpanie na osobnom účte do výšky debetného limitu na osobnom účte 2619716001/5600 v zmysle Podmienok zriadenia a vedenia služby Povolené prečerpanie na osobnom účte a podmienok uvedených vo VOP v platnom znení. Podľa bodu 3 výšku a dátum účinnosti debetného limitu a výšku úrokovej sadzby oznámi banka majiteľovi účtu formou výpisu z technického systému banky doručeného na adresu na zasielanie výpisov podľa zmluvy. V bode 4 návrhu je záväzok žalovaného splácať čerpané peňažné prostriedky spolu s úrokmi za podmienok a v lehotách uvedených v Podmienkach. Podľa bodu 6 návrhu neupravené práva a povinnosti strán sa riadia Podmienkami, VOP a príslušnými právnymi predpismi SR. Majiteľ účtu vyhlasuje, že sa oboznámil so znením Podmienok, VOP a zaväzuje sa ich dodržiavať. Podľa bodu 7 návrhu za zriadenie/prehodnotenie debetného limitu je banka oprávnená zúčtovať si poplatok vo výške 1,5% z výšky debetného limitu min. 6,64 eur, ktorý je súčasťou sadzobníka poplatkov v platnom znení. Všeobecnými obchodnými podmienkami - Dexia banky Slovensko a.s. (ďalej len „VOP“) súd zistil, že nadobudli platnosť 1.7.2006. Podľa čl. I. bod 6 VOP za poskytovanie bankových produktov/ služieb a úkony s tým súvisiace je banka oprávnená účtovať si poplatky podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov banky v platnom znení. Banka má podľa ustanovenia právo meniť sadzobník a je povinná zverejniť ho. Článok III. bod 15 klient sa zaväzuje dodržiavať na účte kladný zostatok najmenej vo výške minimálneho zostatku zverejneného v obchodných priestoroch banky pre jednotlivé typy účtov. Zároveň je klient povinný zabezpečiť taký zostatok na účte, ktorý pokryje všetky splatné poplatky podľa sadzobníka, ... Podľa bodu 5 ak účet dosiahne debetný zostatok, príp. prekročí povolené prečerpanie, je klient povinný vysporiadať záporný zostatok/nepovolené prečerpanie v lehote uvedenej vo výzve banky vo forme výpisu z technického systému banky. Takéto porušenie sa považuje za podstatné porušenie zmluvy. Ak v tejto lehote klient zostatok nevysporiada, bude banka vymáhať takto vzniknutú pohľadávku súdnou cestou alebo si ju vysporiada vzájomným započítaním na ľarchu pohľadávky klienta voči banke. Ak vznikne na účte debetný zostatok resp. je prekročené povolené prečerpanie, má banka právo uplatniť úročenie debetu/nepovoleného prečerpania a následne takýto úrok zúčtovať na ľarchu účtu príp. účtovať sankčný poplatok. Ten je spolu s debetnými úrokmi uvedený v Sadzobníku. Podľa bodu 36 banka je oprávnená od zmluvy odstúpiť pre podstatné porušenie zmluvy, s okamžitou účinnosťou zrušenia účtu, ak klient nevysporiadal na účte nepovolené prečerpanie do 20 dní od jeho vzniku. Súdu bol predložený výpis z účtu žalovaného od 9.6.2010 do 31.10.2012, na ktorom bol za obdobie od 7.6.2010 do 30.6.2010 zostatok na účte -89,17 eur, za obdobie od 1.7.2010 do 30.7.2010 zostatok -48,50 eur, nasledujú výpisy za jednotlivé ďalšie mesiace roku 2010, 2011 a 2012, posledný výpis je za obdobie od 29.9.2012 do 31.10.2012 s novým zostatkom na účte žalovaného vo výške -355,38 eur. Žalovanému boli za uvedené obdobie účtované úroky vo výške 520,03 eur, poplatky za zistenie zostatku ATM inej banky v SR v sume 7,20 eur, poplatky za výber z bankomatu inej banky 14,88 eur, poplatky za vedenie osobného účtu 132,60 eur, poplatok za zmenu podpisového vzoru 1,70 eur, poplatok za hotovostný výber 1,70 eur, poplatok za zmenu limitu povoleného prečerpania 3,50 eur, poplatky za upomienky 15 eur, poplatok za výzvu 30 eur a poplatky za vedenie účtu postihnutého exekúciou 75 eur. Súčet kreditných položiek za príslušné obdobie bol 5.284,63 eur, súčet debetných obrátov (platobné príkazy, nákupy, výbery z bankomatu) 5.223,37eur. Všetky konkrétne operácie a ich výška vyplýva z priložených výpisov k účtu. Podaním zo 6.3.2017 žalobkyňa doplnila žalobu tak, že istina dlhu vo výške 1.076,21 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými (-) a všetkými kreditnými (+) obrátmi vykonanými na účte žalovaného, vyplývajúcimi z predloženej platobnej histórie vo forme výpisov z účtu žalovaného (kreditné obraty sa zarátavajú na istinu). Súčet kreditných a súčet debetných položiek za príslušné obdobie je v úvode každého jednotlivého výpisu. Debetné obraty predstavovali druhovo tieto operácie: a) žalovaného platobné príkazy, ROS platby (nákupy), výbery z ATM a pod. vo výške 5.223,37 eur; b) úroky (sú na účte účtované vždy zo sumy aktuálne v debete za celé obdobie až po jeho vyrovnanie a pripísané sú vždy mesačne, rovnako ako kreditné úroky) vo výške 520,03 eur; c) na základe aktuálneho sadzobníka poplatkov zaúčtované poplatky: zistenie zostatku ATM inej banky v SR vo výške 7,20 eur (24 x 0,30 eur); výber ATM iná banka vo výške 14,88 eur; osobný účet vo výške 132,60 eur (34 x 3,90 eur); zmena podpisového vzoru vo výške 2 eur; hotovostný výber vo výške 1,70 eur; zmenu limitu PK vo výške 3,50 eur; upomienku vo výške 15 eur; výzvu vo výške 30 eur; vedenie účtu postihnutého exekúciou vo výške 75 eur (15 x 5 eur). Kreditné obraty na účte žalovaného boli vo výške 5.284,63 eur. Všetky konkrétne operácie a ich výška vyplýva z priložených výpisov k účtu. Zo súdu predložených výpisov vyplýva aj reálne čerpanie prostriedkov žalovaným. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené, teda nie vo vopred určených mesačných splátkach. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie,

v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem dní. Žalovanému bolo počas trvania zmluvného vzťahu poskytnuté povolené prečerpanie v mesiaci november 2011 vo výške 350 eur. Žalovaný opakovane prekročoval povolený limit čím porušoval zmluvu tým, že sa dostal do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania (v zmysle ustanovenia 3.12 VOP). Na základe uvedeného žalobkyňa znížila žalovanému limit povoleného prečerpania na 0 eur, čo je uvedené vo výpise č. 1/2013. Žalovaný sa dostal do omeškania s vrátením (vyrovnaním) nepovoleného prečerpania (nad bankou povolený limit) na účte prvým dňom po vzniku nepovoleného prečerpania, čo vyplýva z výpisov k príslušnému účtu (podľa výpisu č. 10/2012), pričom nepovolené prečerpanie sa navyšovalo všetkými nasledujúcimi debetnými obratmi na príslušnom účte (mesačný poplatok za vedenie účtu, poplatky upomienka, výzva, výbery, vklady klienta z/na účet, úroky atď.). K úroku žalobkyňa citovala bod 3.12 VOP : Pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v Iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ (20% p.a., resp. 28,00% p.a. od 1.7.2012). Ustanovenia ods. 8.8 sa použijú primerane. Výšku sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ môže banka znížiť alebo zvýšiť. S nepovoleným prečerpaním, upomienkou a výzvou na jeho vyrovnanie je spojená povinnosť zaplatiť poplatok. Výška úrokovej sadzby vyplýva aj z priloženej Vývesky úrokových sadzieb. Výška uplatneného úroku vyplýva z priloženej Vývesky úrokových sadzieb, aktuálnej ku dňu zatvorenia účtu (výška 28,00% p.a.).

Žalobkyňa sa vyjadrila aj podaním zo 6.12.2018 tak, že poplatky sú účtované na základe Čl. VI. ods. 4 zmluvy o účte, v zmysle ktorého je banka za poskytovanie produktov/služieb oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ťarchu účtu zriadeného na základe Zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka resp. na ťarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Výška poplatkov je uvedená v sadzobníku poplatkov. Sadzba úroku 28% ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP Čl. III. písm. A bod 23. a 27. VOP (účinné ku dňu zníženia limitu na 0 eur) v spojení s Výveskou úrokových sadzieb časť „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ a v spojení s ustanoveniami ZoSÚ (§2 písm. f) a § 18). Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 ZoSÚ. Naopak, podľa § 18 ods. 1 ZoSÚ postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobkyňa zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické: R.. Uvedené sú dostupné aj na pobočkách banky. Žalobkyňa mala za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na jej webovom sídle a ich prístupnosťou v pobočkách banky je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 ZoSÚ. Čo sa týka povinnosti podľa § 18 ods. 2 ZoSÚ, nedodržanie tejto povinnosti zákon nesankcionuje bezúročnosťou prekročenia. Ohľadne nároku na úrok 28% ročne žalobkyňa odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.43Co/4/2018-54 z 27.3.2018. V prehľade výberov a platieb sú uvedené jednotlivé sumy kreditných operácií (celkom 5.284,63 eur), výberov/platieb (celkom 5.223,37 eur), jednotlivé úroky (celkom 520,03 eur) ako aj účtované poplatky za výber ATM iná banka (celkom 14,88 eur), za vedenie osobného účtu (celkom 132,60 eur), za zmenu povoleného prečerpania (celkom 2 eur), za hotovostný výber (celkom 1,70 eur), za zmenu limitu PK (celkom 3,50 eur), za upomienky (celkom 15 eur), za výzvy (celkom 30 eur), za vedenie exekúcie (celkom 75 eur).

Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti preukázané, že strana žalobkyne (pod pôvodným obchodným menom Dexia banka Slovensko a.s.) v postavení banky a žalovaný v postavení majiteľa účtu dňa 7.6.2010 platne uzatvorili zmluvu, ktorú žalobkyňa zrejme v rámci jej marketingovej politiky nazvala Zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb podľa ustanovení Obch.z., obsahom ktorej je podľa čl. I zmluva o zriadení účtu (ďalej len „zmluva“), typ účtu rastový osobný účet, spôsobom poplatkovania je Balík Výhoda, frekvencia výpisov mesačne a dohodli sa, že výpisy o pohybe na účte banka bude zasielať na adresu bydliska žalovaného. Uzavretie zmluvy nebolo medzi stranami sporné. Táto zmluva je zmluvou o bežnom účte a obsahuje podstatné náležitosti ustanovené zákonom na platné uzatvorenie zmluvy o bežnom účte, t.j. označenie zmluvných strán, záväzok banky zriadiť bežný účet pre majiteľa a menu, v akej sa účet zriaďuje. Zmluva o bežnom účte vzniká dohodou zmluvných strán o celom jej obsahu. V konaní mal súd preukázané, že zmluva o bežnom účte bola uzavretá písomne, aj po formálnej stránke ju súd hodnotil ako platnú, uzavretú v súlade s ustanovením § 708 ods. 2 Obch.z. Zmluva o

bežnom účte je podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obch.z. absolútnym obchodom. Spotrebiteľský charakter tejto zmluvy je zrejмый z postavenia účastníkov zmluvy, keď niet pochýb o tom, že veriteľ je dodávateľom služby a zo žiadneho z údajov zistených v konaní nevyplývalo, že by žalovaný požadoval otvoriť účet nie ako spotrebiteľ. Súd posudzoval vzťah strán nielen podľa Obch.z., ale pri právnom posúdení veci aplikoval ustanovenia O.z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy o bežnom účte, a to aj s prihliadnutím na § 52 ods. 2 tretiu vetu O.z. a na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 sp. zn. 3 MCdo 14/2014.

Súd mal za preukázané, že medzi stranami došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o bežnom účte, z titulu ktorej žalobkyňa žiada od žalovaného zaplataenie najprv nepovoleného prečerpania na bežnom účte, neskôr tvrdila, že banka poskytla žalovanému povolené prečerpanie na účte, žalovaný však opakovane prekračoval povolený limit a porušoval zmluvu tým, že sa dostal do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania. Na týchto nárokoch uplatnila na zaplataenie žalobou sumu 1.076,21 eur, ktorú sumu bližšie zdôvodnila v špecifikácii pohľadávky zo 6.3.2017 ako rozdiel medzi všetkými debetnými operáciami, ktorými sú jednak skutočne vyčerpané prostriedky žalovaným 5.223,37 eur, úroky 520,03 eur a poplatky celkom 281,88 eur a kreditnými obratmi vo výške 5.284,63 eur. Súd tu poukázal na nejednotnosť skutkových tvrdení žalobkyne v žalobe a skutkových tvrdení žalobkyne v jej vyjadreniach zo 6.3.2017 a zo 6.12.2018. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila vo svojich vyjadreniach, že poskytla žalovanému povolené prečerpanie na osobnom účte, na dôkaz predložila súdu Návrh klienta na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte (z 9.11.2010). Súd bol toho názoru, že pri povolenom prečerpaní na účte ide pri poskytnutí peňažných prostriedkov majiteľovi bežného účtu o zmluvu o úvere. Keďže žalovaný je spotrebiteľom, čo nebolo v konaní sporným, musí byť zmluva o spotrebiteľskom úvere písomná v zmysle § 9 ods. 1 ZoSÚ, inak sa poskytnutý úver považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a/ ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňou predložený návrh zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte sice je písomný, nie je však podpísaný bankou ako jednou zo zmluvných strán. I keď podľa výpisov z účtov prišlo k faktickému poskytnutiu debetného limitu 350 eur mesačne bankou žalovanému, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o povolenom prečerpaní nemá písomnú formu. I keď žalobkyňa poukazovala v súvislosti s poskytnutým povoleným prečerpaním na osobnom účte na § 18 ods. 1 ZoSÚ, súd uviedol, že uvedené ustanovenie sa týka umožnenia prekročenia na bežnom účte. Nakoľko žalobkyňa vo svojich vyjadreniach zo 6.3.2017 a 6.12.2018 poukazovala (v rozpore so žalobou) na prekročenie limitu povoleného prekročenia, súd poukázal na § 10 ods. 1 ZoSÚ, ktorý platí pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania a podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti: a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), c), d), e), g) a u), b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške, c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť. Konštatoval, že zmluva o povolenom prečerpaní, na základe ktorej došlo k poskytnutiu debetného limitu žalovanému, neobsahuje ani údaj o úrokovej sadzbe podľa § 9 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ ani údaj o poplatkoch podľa § 10 ods. 1 písm. c/ ZoSÚ, preto sa nestotožnil s názorom žalobkyne, že tak dôležité ustanovenia o úrokovej sadzbe a o poplatkoch, ktorých platba má spočívať na žalovanom, nemusí byť zahrnutá v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ale stačí ich uviesť vo VOP, Sadzobníku a v Úrokových sadzbách na výveske banky, tento názor žalobkyne je v rozpore so ZoSÚ. Uvedené stanovisko súd zastával aj vo vzťahu k zmluve o spolupráci, ktorá je podľa obsahu zmluvou o bežnom účte, nakoľko v prípade nedostatku vlastných peňažných prostriedkov majiteľa účtu banka realizuje pokyny a dochádza k prekročeniu vlastných peňažných prostriedkov, a tým vzniká medzi bankou a majiteľom účtu zmluva o úvere podľa § 497 Obch.z.. Zmluva o spolupráci medzi žalobkyňou a žalovaným je v prípade nepovoleného prekročenia zmluvou o úvere, a vzhľadom na postavenie žalovaného ako spotrebiteľa by mala zmluva obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, pričom zmluva ani VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, neobsahujú žiadne konkrétne dojednanie medzi bankou a žalovaným o úroku a poplatkoch. I keď žalobkyňa poukázala na § 18 ods. 1 ZoSÚ, nepreukázala súdu doručenie výpisov z účtu obsahujúcich údaj o úroku aj o zmene výšky úroku žalovanému, ktorý je bezdomovcom. Súd tiež poukázal aj na skutočnosť, že žalobkyňou účtované poplatky sú poplatkami v prospech žalobkyne, nakoľko je len v prospech žalobkyne viesť a evidovať účet, upomínať žalovaného na zaplataenie, nie je preto zrejмый, aký hospodársky úžitok z týchto vyúčtovaných poplatkov žalovanému plynul. Súd tiež konštatoval, že zmluva o spolupráci bola uzavretá na dobu neurčitú a priamo v zmluve bolo upravené právo strán zmluvu vypovedať. Súdu však žiadna výpoveď zmluvy o spolupráci doručená nebola, pričom zatvorenie účtu bankou a prevedenie pohľadávky na interný účet banky nemá žiadnu právnu relevanciu. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie z výpisov z účtu žalovaného preukázané, že žalovanému bol žalobkyňou poskytnutý úver vo výške 5.223,37 eur, úver sa považuje za bezúročný a bez

poplatkov, teda žalobkyňa nemá nárok na úrok 520,03 eur, ani na poplatky celkom v sume 281,88 eur. Žalovaný zaplatil na úver sumu celkom 5.284,63 eur. Keďže sa úver poskytnutý žalovanému považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd mal za to, že úver bol splatený, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP, vecne úspechom žalovaného v konaní, ktorému priznal oproti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podala včas odvolanie žalobkyňa, s návrhom na jeho zmenu vyhovením žalobe v plnom rozsahu. Žalobkyňa dôvodila, že sa nestotožňuje s názorom súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o povolenom prečerpaní, považuje rozsudok za nesprávny a odôvodňuje odvolanie tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

Žalobkyňa má za to, že všetky náležitosti sú obsiahnuté priamo v zmluve, prípadne v jej súčastiach (VOP, Sadzobník poplatkov a Úrokové sadzby), a to konkrétne náležitosť v zmysle ZoSÚ, § 9 ods. 2:

a/ druh spotrebiteľského úveru - uvedené obsahuje zmluva v čl. 1 zmluvy: banka zriadi klientovi povolené prečerpanie na účte do výšky limitu PP 450 eur;

b/ - obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, - uvedené obsahuje zmluva v záhlaví;

d/ - meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa - uvedené obsahuje zmluva v záhlaví;

f/ - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru;

V zmysle čl. 1 zmluvy banka zriaďuje klientovi povolené prečerpanie na účte v zmysle podmienok uvedených vo VOP v platnom znení, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. V zmysle článku U. Služba povolené prečerpanie na osobnom účte VOP bod 16. účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy: Povolené prečerpanie sa poskytuje na dobu neurčitú. Uvedené vyplýva aj z dokumentu Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní, s ktorými sa v zmysle čl. 10 klient pred uzatvorením zmluvy oboznámil. Zároveň žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že žalovanému bol odovzdaný Formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, ktorého prevzatie žalovaný potvrdil svojím podpisom a ktorý taktiež obsahoval všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN. Taktiež poukázala na rozsudok Európskeho súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, v zmysle ktorého: Článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica“), v spojení s čl. 3 písm. m/ tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Z uvedeného vyplýva, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ nemusia byť nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v inom dokumente, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy (Formulár so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere).

g/ - celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie - čl. 1 zmluvy obsahuje daný údaj - 450 eur;

i/ - úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie upravuje zmluva v čl. 3, a to nasledovne: 3. výšku, dátum účinnosti debetného limitu a výšku úrokovej sadzby banka oznámi klientovi formou výpisu z technického systému banky doručeného na adresu na zasielanie výpisov v zmysle zmluvy, pokiaľ klient spĺňa, resp. v budúcnosti splní, podmienky na povolenie debetného limitu. Prečerpanie peňažných prostriedkov na účte do výšky debetného limitu je možné najskôr v deň účinnosti debetného limitu. Banka má právo kedykoľvek prehodnotiť výšku debetného limitu v zmysle podmienok.

Zároveň výška úrokovej sadzby je upravená v Sadzobníku poplatkov a tiež vo Výveske úrokových sadzieb. Žalobkyňa opätovne poukázala na rozsudok ESD z 9.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, v zmysle ktorého, zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči.

w/ - právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania, vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej

výpočtu - uvedené je upravené v časti U. Služba Povolené prečerpanie na osobnom účte VOP bod 16 VOP účinných ku dňu podpisu zmluvy nasledovne: Citovala body 17 a 18 VOP.

Poplatky sú účtované na základe čl. VI. ods. 4 zmluvy o účte, v zmysle ktorého je banka za poskytovanie produktov/služieb oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka, resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Výška poplatkov je uvedená v sadzobníku poplatkov. Žalobkyňa predložila Sadzobník poplatkov účinný v čase uzavretia zmluvy o účte, účinný od 1.7.2012, účinný od 1.1.2013. Sadzba úroku 28 % ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP čl. III. písm. A bod 23 a 27 VOP (účinné ku dňu zníženia limitu na 0 eur) v spojení s Výveskou úrokových sadzieb časť „úrok pri nepovolenom prečerpaní úveru“ a v spojení s ustanoveniami ZoSÚ (§ 2 písm. f/ a § 18). Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 ZoSÚ. Naopak, podľa § 18 ods. 1 ZoSÚ postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobkyňa zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické. Sú dostupné aj na pobočkách banky. Žalobkyňa má za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobkyne a ich prístupnosťou v pobočkách banky je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 ZoSÚ. Čo sa týka povinnosti podľa § 18 ods. 2 ZoSÚ, nedodržanie tejto povinnosti zákon nesankcionuje bezúročnosťou prekročenia. Žalobkyňa predložila vývesku úrokových sadzieb účinnú od 1.1.2013 a 1.3.2015 a VOP účinné ku dňu zníženia limitu PP na 0, eur (účinné od 15.12.2012). Ohľadne nároku na úrok 28 % ročne žalobkyňa odkázala na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/4/2018-54 z 27.3.2018, z ktorého citovala.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril, odvolací návrh nepodal.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie treba navzdory námietkam odvolateľky považovať za vo výroku vecne správny.

5. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobkyňou tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchyliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľke. Vzhľadom na odvolaciu argumentáciu žalobkyne, odvolací súd považuje za podstatné uviesť nasledovné:

6. Odvolací súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že medzi stranami došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o bežnom účte, z titulu ktorej žalobkyňa žiadala od žalovaného zaplatať najprv nepovoleného prečerpania na bežnom účte, neskôr tvrdila, že banka poskytla žalovanému povolené prečerpanie na účte, žalovaný však opakovane prekračoval povolený limit a porušoval zmluvu tým, že sa dostal do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania; pokiaľ žalobkyňa tvrdila vo svojich vyjadreniach, že poskytla žalovanému povolené prečerpanie na osobnom účte, na dôkaz predložila súdu Návrh klienta na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte z 9.11.2010, súd prvej inštancie správne uzavrel, že pri povolenom prečerpaní na účte ide pri poskytnutí peňažných prostriedkov majiteľovi bežného účtu o zmluvu o úvere a keďže žalovaný je spotrebiteľom (čo nebolo v konaní sporným), musí byť zmluva o spotrebiteľskom

úvere písomná v zmysle § 9 ods. 1 ZoSÚ, inak sa poskytnutý úver považuje podľa § 11 ods. 1 písm. a/ ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňou predložený Návrh zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 9.11.2010 síce je písomný, nie je však podpísaný bankou ako jednou zo zmluvných strán a i keď podľa výpisov z účtov prišlo k faktickému poskytnutiu debetného limitu 350 eur mesačne bankou žalovanému, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o povolenom prečerpaní nemá písomnú formu.

Odvolací súd dopĺňa, že zákonná úprava pojem „nepovolené prečerpanie účtu“ nepoužíva. Z ustanovení § 2 písm. f/, § 1 ods. 5 a § 18 ods. 1 ZoSÚ vyplýva možnosť majiteľa účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec vlastných prostriedkov ako podstatný znak prekročenia. Nepovolené prečerpanie prostriedkov na účte v zmysle, v akom ho definujú VOP žalobkyne, resp. prekročenie v zmysle v akom ho definuje ZoSÚ je svojím charakterom úverom, z ktorého za určitých podmienok vzniká veriteľovi nárok na úrok. Zmluva o bežnom účte uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. O. z., nakoľko žalobkyňa pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (dodávateľ) a žalovaný mal postavenie spotrebiteľa, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy platí, že nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. VOP sú pre strany zmluvy, ktorej súčasťou majú tvoriť záväzné len v prípade, ak boli zmluvnej strane známe. Ako vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/245/2010 z 30.11.2011: „zmluvné strany musia s týmito obchodnými podmienkami vyjadriť súhlas, a na to, aby boli pre zmluvné strany záväzné, zákon vyžaduje, aby boli stranám uzatvárajúcim zmluvu známe, alebo aby boli priložené k návrhu zmluvy. V prípade sporu predpokladanú znalosť týchto podmienok treba preukázať. Bude tak povinná strana, ktorá sa znalosti týchto podmienok dovoľáva“. Odvolací súd dodáva, že i keď predmetom konania vedeného na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 2Cdo/245/2010 bolo skúmanie platnosti rozhodcovskej doložky, rozhodnutie je aplikovateľné aj na prejednávajúcu vec. Odkaz na VOP a úrokové sadzby produktov zverejnené v priestoroch pobočiek banky alebo na jej webovej stránke nie sú pre spotrebiteľa dostatočnou informáciou a nepreukazujú, že žalovaný bol s ich obsahom riadnym spôsobom oboznámený. Žalobkyňa nepreukázala, že žalovaný mal možnosť oboznámiť sa s VOP upozorňujúcimi podľa jej tvrdenia na nárok na úrok z prekročenia vo výške 28 % ročne, ktorý si voči nemu nárokuje a žalovaný nemal možnosť ani predmetný nárok na úrok namietiť, ak bol vopred určený vo formulárovo pripravených VOP a v úrokových sadzbách produktov. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah a ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 2, 3 O. z.). Z vyššie uvedeného vyplýva, že ak úrok nebol so žalovaným individuálne dojednaný, ale bol len jednostranne určený žalobkyňou mimo uzatvorenej zmluvy o bežnom účte vo VOP a sadzobníku úrokových produktov (ako tvrdí žalobkyňa), na základe zmluvy žalobkyňa má nárok na úrok z prečerpania nevznikol.

Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na rozsudok Európskeho súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíróovej, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči, odvolací súd udáva, že mu je obsah tohto rozhodnutia známy.

Odvolací súd nepopiera, že časť obsahu zmluvy môže byť dohodnutá aj odkazom na VOP. Podľa názoru odvolacieho súdu však, pokiaľ ide o spotrebiteľský právny vzťah, nemožno podstatné náležitosti zmluvy dohodnúť vo VOP, a pokiaľ sa tak stalo, predstavuje to neprijateľnú zmluvnú prax, ktorá je neprípustná. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je názor, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo faktickom nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb a konečne možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednanie pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle. Autonómia vôle, ktorá je elementárnou podmienkou fungovania materiálneho právneho štátu, nie je úplne absolútna, ale je limitovaná v rámci spotrebiteľských vzťahov princípom ochrany tej osoby, ktorá uzatvárala právny úkon s dôverou v určitý, druhou stranou jej prezentovaný skutkový stav. Práve s ohľadom na uvedenú koncepciu

spotrebiteľského práva bol prijatý aj ZoSÚ a ustanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie v písomnej forme sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciou pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu. V predmetnej veci nie je sporné, že strany uzatvorili zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú, s poukazom na podmienky, za akých bola zmluva uzatvorená a s poukazom na ust. § 52 a nasl. O.z.. v danom prípade ide o zmluvu formulárovú, individuálne nedojednanú a súd rozhodujúci spotrebiteľský právny vzťah má povinnosť prihliadať na neprijateľné podmienky z úradnej povinnosti (§ 53 ods. 1 O.z.). V danom prípade ide o zmluvu o bežnom účte, uzatvorenú v zmysle § 708 a nasl. Obch.z.. Keďže zmluva bola uzatvorená medzi spotrebiteľom a dodávateľom, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú. Výklad a aplikácia ZoSÚ musí byť v súlade so zmyslom a účelom tohto zákona. Tým, že zákon dodržanie iba niektorých z obsahových náležitostí zmluvy postihuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, robí z týchto náležitostí náležitosti nevyhnutné, podstatné obsahové náležitosti zmluvy.

Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách (na rozdiel od zmlúv obchodných) majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo potrebné do každej zmluvy dávať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nezodpovedá zásade profesionality a poctivosti, ak sa dávajú do nich dojednanie, ktoré sú pre uzavretie zmluvy podstatné, z hľadiska informovania spotrebiteľa dôležité, resp. ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že si ich spotrebiteľ nevšimne. Ak takéto podstatné ustanovenia dodávateľ zahrnie do všeobecných obchodných podmienok, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013).

Čo sa týka úroku 28 % ročne, ktorého sa žalobkyňa domáha, nech ho nazýva akýmkoľvek spôsobom, svojou podstatou ide o úrok z úveru. Úprava podstatnej náležitosti zmluvy ako úrok z úveru v obchodných podmienkach, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť a pripravil ich výlučne veriteľ, u spotrebiteľa vyvolala nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Bez pochybností predstavuje teda neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, na ktorú nemožno prihliadať. Odvolací súd podporne poukazuje na mnohé rozhodnutia odvolacích súdov, ktoré dospeli k rovnakému záveru o nedôvodnosti uplatneného úroku 28% pri nepovolenom prečerpaní, a to rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/147/2018, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/38/2018, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/135/2018, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/305/2018, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/271/2018.

Správne uzatvoril súd prvej inštancie aj to, že v zmluve chýba individuálne dojednanie o nároku na poplatky; pokiaľ odvolateľka argumentuje, že uvedené dojednanie obsahujú VOP k zmluve s odkazom na príslušný Sadzobník, ide o dokumenty, listiny, k zmluve formulárového charakteru, ak aj obsahujú dojednanie o poplatkoch, toto splyva so všetkými nespočetnými informáciami do jedného celku tak, že priemerný spotrebiteľ v kontraktnej fáze zmluvy je viac dezorientovaný než seriózne dodávateľom informovaný o význame tejto podmienky.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že nie je prípustné, aby mal veriteľ nárok na zaplatenie úroku z prekročenia len na základe toho, že spotrebiteľovi prečerpanie fakticky umožní, úrokovú sadzbu si určí sám (vlastnými sadzbami úrokových produktov) a spotrebiteľa o jej výške informuje v zmysle § 18 ZoSÚ.

K tvrdeniu žalobkyne, že postačuje, ak žalovaný bol informovaný o prekročení na účte výpismi z účtu, už súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala doručenie výpisov z účtu obsahujúcich údaj o úroku aj zmene výšky úroku žalovanému, ktorý je bezdomovcom, odvolací súd vyslovuje názor, že ustanovenie § 18 ZoSÚ nemožno vykladať tak, že pokiaľ veriteľ umožní spotrebiteľovi prekročenie bez toho, aby bol tento vopred informovaný a bez toho, aby prejavil vážny záujem a svoju vôľu právne relevantným spôsobom o poskytovanie služby prečerpania (prekročenia) na účte, ktorého je majiteľom, a až následne mu žalobkyňa oznamuje informácie s tým súvisiace prostredníctvom výpisu z účtu, vzniká spotrebiteľovi povinnosť zaplatiť jednostranne určené úroky a poplatky, keďže smernica vyžaduje výslovnú dohodu o úrokovej sadzbe úveru formou prekročenia priamo v zmluve o bežnom účte. Odvolací súd konštatuje, že úlohou všeobecných zmluvných podmienok je spresniť a rozvinúť niektoré ustanovenia zmluvy, prípadne upraviť určité technické náležitosti. Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I.ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013 uvádza, že: „Je treba zdôrazniť, že obchodní podmienky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího

charakteru. Naopak nesmēj sloužit k tomu, aby do nich v často nepřehledné, složité formulované a malým písmem psané formě skryl dodavatel ujednání, která jsou pro spotřebitele nevýhodná a o kterých předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou (například rozhodčí doložka nebo ujednání o smluvní pokutě). Pokud tak i přesto dodavatel učiní, nepočíná si v právním vztahu poctivě a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu.“ Ústavný soud v citovanom rozhodnutí uviedol aj to, že v spotrebiteľských zmluvách je možné VOP uplatniť v zákonných limitoch, medzi ktoré patrí, že nesmú (pod hrozbou absolútnej neplatnosti podľa ustanovení O. z.) obsahovať dojednania, ktoré sú v rozpore s požiadavkou dobrej viery a znamenajú k ujme spotrebiteľa značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Uvedenie podstatnej náležitosti zmluvy akou je výška úroku z úveru vo VOP, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť a pripravil ich výlučne veriteľ takúto nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vyvoláva. Odvolací súd vyhodnotil námietky žalobkyne ohľadne nepriznania požadovaných úrokov vo výške 28 % ročne vyplývajúcich len z VOP ako nedôvodné, pretože účtovaný úrok nebol individuálne dohodnutý a žalovaný nemal možnosť ovplyvniť obsah VOP a sadzby úrokových produktov.

Na základe všetkého vyššie uvedeného sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, úver bol splatený a žalobu bolo potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

Odvolací súd nezistil, že by prvoinštančný súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 191 CSP v súvislosti s hodnotením dôkazov, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, pričom svoje skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikované právne predpisy a daný právny vzťah správne právne posúdil. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie náležite, podrobne a logicky odôvodnil, odôvodnenie napadnutého rozsudku dalo jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nároku a obranou proti takému uplatneniu. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

Odvolací súd riadiaci sa týmito úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvej inštancie preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

7. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol úspešný v odvolacom konaní, podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 v spojení § 255 ods. 1 CSP, mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Avšak z dôvodu, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, do odvolacieho konania sa nezapojil (nevykonal žiaden procesný úkon) a náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, náhrada trov odvolacieho konania žalovanému priznaná nebola (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 7 Cdo 14/2018).

8. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)